

foto: N. Bobovnik

Geografska širina

e-novičnik Oddelka za geografijo FF UL

november 2019

ISSN: 2630-1660

Dogodki

Spoštovani,

v sklopu prireditev ob obeleženju 100-letnice univerzitetnega študija geografije na Univerzi v Ljubljani ste v novembru 2019 vljudno vabimo na dve prireditvi.

SLOVENSKA SOCIALNA GEOGRAFIJA V TEORIJI IN PRAKSI

Datum: 28. november 2019 (11.00-13.15)

Kraj: Oddelek za geografijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani
Predavalnica: 232 (2. nadstropje)
Vrsta dogodka: odprta panelna razprava in otvoritev tematske razstave

Ob obeleženju 100-letnice kontinuiranega študija geografije se bomo posvetili marginalni temi: Romom (kot precej posebni družbeni skupini) in romskim naseljem (kot specifičnim oblikam izoblikovanosti prostora v Sloveniji). Teoretični uvod

bo podal glavne premise o pojmu in pomenu socialnega prostora, vse nadaljnje razprave pa se bodo posvetile Romom in romskim naseljem v Sloveniji. Sogovorniki bodo tematiko osvetlili iz različnih vidikov in ravni, ker prihajajo iz državnih ustanov, lokalne skupnosti in raziskovalne sfere. V interpretacijo razmer in iskanje rešitev se lahko vključite tudi obiskovalci v vodeni razpravi. Prireditve bo zaključila kratka tematska razstava o romskih naseljih, predvsem na primeru naselja Hudeje/Vejar v občini Trebnje.

GEPOLITIČNE PERSPEKTIVE IN IZZIVI SLOVENIJE

Datum: 28. november 2019 (17.30-19.30)

Kraj: Zemljepisni muzej GIAM ZRC SAZU, Gosposka ulica 13, Ljubljana
Vrsta dogodka: okrogla miza

Okroglo mizo organiziramo v sklopu prireditev, s katerimi obeležujemo 100-letnico delovanja Univerze v Ljubljani in prav toliko let študija geografije. Skoraj trideset let šteje slovenska politična geografija; v tem obdobju je dozorela, se tematsko razširila, dobila teoretične okvire in vrsto izkušenj.

Najbolj relevantne tematike z vidika politične geografije bodo na kratko osvetlili sogovorniki tako iz akademskega okolja kakor iz prakse. Kakšne so geopolitične perspektive in izzivi Slovenije, kje je njeno mesto, kateri so ključni izzivi, kakšne so možne poti in vizije ter kakšne naloge čakajo stroko? V nadaljevanju bo sledila vodena razprava, prav tako usmerjena k aktualnemu geopolitičnemu položaju Slovenije
Jernej Zupančič.

Novice

Osvojitve 2. mesta na državnem univerzitetnem prvenstvu v curlingu

4. in 11. novembra je pod okriljem Slovenske univerzitetne športne zveze (SUSA) in Curling zveze Slovenije v dvorani Zalog potekalo Državno univerzitetno prvenstvo v

curlingu. Tekmovanja se je udeležilo 12 ekip iz različnih slovenskih univerz in višješolskih zavodov, med katerimi se nekatere s tem športom ukvarjajo redno in na višjih nivojih ter tudi nekaj novincev, ki so se želeli preizkusiti v curlingu in se z njim spoznati. Med slednje spadamo tudi

člani ekipe Geo Grizzlies, 4 geografi, ki smo s končnim 2. mestom presenetili organizatorje in tekmovalce, še najbolj pa sami sebe. Tekmovanje je potekalo v dveh delih (najprej skupinski del, nato izločilni boji), še prej pa smo tekmovalci imeli možnost treninga. Uspeli smo se

Novice

prebiti iz skupine in že to nas je presenetilo in navdušilo. V četrtfinalu smo po napeti končnici premagali najboljšo ekipo iz prvega dela, ki je zaradi resnega ukvarjanja s curlingom veljala tudi za enega glavnih favoritov. V polfinalu smo s presenetljivo veliko razliko izločili še prvake in podprvake DUP iz zadnjih dveh let in se na presenečenje vseh znašli v finalu. Boj v finalu ni bil hud, tekma se je hitro prevesila v korist nasprotne ekipe (v kateri je bila še ena študentka geografije, Patricija Černe), a na koncu smo bili zadovoljni vsi. Tekmovanje, ki je bilo organizirano na zelo visokem nivoju, se je zaključilo s podelitvijo pokalov - svojega prepuščamo vitrinam Oddelka za geografijo oziroma Filozofske Fakultete.

Podprvaki v curlingu: Janez Rupar, Tin Malenšek, Luka Zaletelj, Matej Horvat.

Curling je bil krasna uvertura v zimsko sezono, ki bo kot vedno imela vrhunec v izpitnem obdobju in študijskih obveznostih, kar pa bo tudi naslednja stvar, ki se ji bomo, upajoč na podobne uspehe, podprvaki iz geografije posvetili.

Janez Rupar, Tin Malenšek, Luka Zaletelj, Matej Horvat

100-letnica rojstva dr. Vladimirja Bračiča in monografija o Halozah
Oddelek za geografijo FF Univerze v Mariboru je 11. 10. 2019 pripravil simpozij, posvečen 100-letnici rojstva dr. Vladimirja Bračiča in predstavitvi znanstvene monografije »Kulturna pokrajina Haloz«. Profesor Bračič je odločilno zaznamoval ustanovitev in razvoj Univerze v Mariboru ter njenege geografskega oddelka. Sodelavci Univerze v Mariboru in Oddelka za geografijo so predstavili njegovo zelo dinamično življenjsko in karierno pot.

Ključne poudarke njegovega dela so celovito zaobjeli s tematsko razstavo. Dr. Bračič je poglobljeno raziskoval vinogradniške pokrajine, pri čemer je posebno pozornost posvetil Halozam. Zato je drugi vsebinski poudarek znanstvene monografije (220 strani, 10 avtorjev) namenjen geografski analizi te izjemno zanimive, raznolike in obrobne slovenske pokrajine. V sklopu simpozija se je med udeleženci razvila dinamična razprava, ki je vključevala različne poglede na razvojne perspektive Haloz.

V sklopu simpozija se je razvila dinamična razprava (foto: I. Potočnik Slavič).

Sodelavci Univerze v Mariboru so predstavili Bračičevo dinamično življenjsko in karierno pot (foto: I. Potočnik Slavič).

Izjemno prijetno vzdušje, ki so ga pripravili na Oddelku za geografijo FF UM, so s svojo prisotnostjo obogatili tudi Bračičevi stanovski kolegi – dr. Božidar Kert, dr. Borut Belec in dr. Mirko Pak. Veseli nas, da so s prispevki ali udeležbo sodelovali predstavniki vseh treh geografskih oddelkov in da so bile med udeleženci zastopane zelo različne generacije geografij in geografov, predstavniki razvojnih ustanov iz Haloz, številni študentje in predstavniki Univerze v Mariboru. Ko boste raziskovali Haloze, se pa le ustavite v Bračičevi

spominski sobi v Cirkulanah (več na povezavi <http://www.borl.si/2019/09/otvoritev-spominske-sobe-dr-vladimirja.html>).

Jernej Zupančič, Dejan Cigale, Irma Potočnik Slavič

Slovenski regionalni dnevi 2019

V četrtek in petek (24. in 25. oktobra 2019) je v Bovcu potekal simpozij Slovenski regionalni dnevi. Prireditev, ki je osrednje srečanje strokovnjakov in zainteresirane javnosti s področja regionalnega razvoja, organizirajo ZRC SAZU - Geografski inštitut Antona Melika, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, Slovenski regionalni razvojni sklad, Služba Vlade za razvoj in evropsko kohezijsko politiko in Združenje regionalnih razvojnih agencij. Tematika tokratnega srečanja so bile demografske spremembe in njihov vpliv na regionalni razvoj ter obmejna problemska območja. Vsebina je tako glavi bila izrazito geografska, kar se je opazilo tako pri referatih kot razpravi, ki jim je sledila in pri kateri so intenzivno sodelovali tudi člani našega Oddelka.

Dr. Simon Kušar je sodeloval na okrogli mizi o obmejnih problemskih območjih (foto: N. Bobovnik).

Dopoldanski del prvega dne je bil posvečen razvojni problematiki Obmejnih problemskih območij. Tematika je ustrezala tudi lokaciji simpozija, saj je občina Bovec ena izmed 85 občin, ki se po zadnji določitvi uvršča med obmejna problemska območja. O odnosu regionalne politike do teh območij nas je seznanil generalni direktor Direktorata za regionalni razvoj Marko Drogenik. Sledilo je več predstavitev, ki so nam problematiko predstavile z različnih zornih kotov. Prav tako smo

izvedeli več o dosedanjih rezultatih programov čezmejnega sodelovanja evropske kohezijske politike v Sloveniji. Dopoldanski del smo zaključili z okroglo mizo Obmejna problemska območja – razvojni izziv, na kateri je sodeloval tudi dr. Simon Kušar. Gostje okrogle mize so se pogovarjali o glavnih problemih na teh območjih, o tem kako bodo območja izgledala čez 10–20 let in kakšni ukrepi bi lahko bili učinkoviti na teh območjih. Veliko govora je bilo predvsem o prometni dostopnosti kot enem izmed ključnih dejavnikov, pa tudi o pomenu digitalizacije, ki bi lahko omogočila več dela od doma. Izpostavljeno je bilo tudi, da je ključno sodelovanje različnih sektorjev pri pripravi ukrepov, saj bi tako lahko dosegali sinergijske učinke.

Po odmoru nas je pozdravil minister za gospodarski razvoj in tehnologijo Zdravko Počivalšek, ki je poudaril, da se letošnja tematika dotika enega večjih izzivov slovenske družbe. V Sloveniji se namreč že soočamo z demografskimi spremembami, kot so zmanjševanje števila prebivalstva v določenih regijah in večanje deleža starejših. V nadaljevanju smo spoznali možnost uporabe finančnih instrumentov za pomoč pri investicijah in projektih ter se posvetili tudi temi mobilnosti starejših. Prvi dan simpozija se je zaključil z okroglo mizo o zelo aktualni temi o ustanavljanju pokrajin v Sloveniji.

Nejc Bobovnik je predstavil prispevek o razvojni problematiki obmejnih problemskih območij (foto: GIAM ZRC SAZU).

Drugi dan je bil vsebinsko posvečen predvsem demografskim spremembam. Uvodna referata sta nam predstavila tematiko mladih na obmejnih problemskih območjih in izzive

zagotavljanja storitev splošnega pomena za starejše v težje dostopnih podeželskih območjih na primeru Idrijsko-Cerkljanskega. Nato pa je Nejc Bobovnik predstavil prispevek, ki sta ga pripravila z dr. Simonom Kušarjem, Razvojna problematika obmejnih problemskih območij. Temu je sledila predstavitev projekta Celovita demografska analiza s projekcijami za podeželska in urbana območja. Predstavljeni rezultati kažejo, da se večini slovenskih regij obeta zmanjševanje števila prebivalcev in hkratno staranje prebivalstva. Čeprav bosta oba procesa intenzivnejša na obmejnih in ruralnih območjih pa veljata tudi za nekatere urbane občine. To je bil dober uvod v okroglo mizo o demografskih spremembah in regionalnem razvoju, ki je sledila. Na okrogli mizi je sodelovala tudi dr. Irma Potočnik Slavič. Beseda je v veliki meri tekla o (ne)uspehih regionalne politike na tem področju, o izzivih, ki nas čakajo in možnih odgovorih na njih.

Dr. Irma Potočnik Slavič je sodelovala na okrogli mizi o demografskih spremembah (foto: N. Bobovnik).

Zbornik Regionalni razvoj 7, kjer sta tudi prispeveka dr. Simona Kušarja in Nejca Bobovnika ter dr. Irme Potočnik Slavič bo dostopen na spletu: <http://rrs.zrc-sazu.si/ZBIRKAREGIONALNIRAZVOJ.aspx> Prihodnje leto bo prireditev gostila Podravska regija, predvidoma na Ptuj.

Nejc Bobovnik

Novi pristopniki v kmetijstvo na Mesecu prostora 2019

Pobudi Ministrstva za okolje in prostor Mesec prostora se je Oddelek za geografijo pridružil že prvo leto (2014). Gre za pobudo, da se različni

deležniki čas med Svetovnim dnevom habitata (7. oktober) in Svetovnim dnevom mest (31. oktober) posvetijo promociji trajnostnega prostorskega razvoja. Letošnji dogodek je potekal v sredo, 23. oktobra, posvečen je bil problematiki dostopa do finančnih virov novih pristopnikov v kmetijstvu.

Udeleženci so se s pomočjo mobilnih telefonov opredelili do ovir s katerimi se soočajo novi pristopniki (foto: N. Bobovnik).

Prvi del dogodka je bil namenjen uvodnem pozdravu vodje katedre za regionalno analizo in planiranje na Oddelku za geografijo, dr. Simona Kušarja. Sledil je uvod v tematiko novih pristopnikov v kmetijstvo in predstavitev projekta NEWBIE, ki ga je pripravila dr. Irma Potočnik Slavič. Udeleženci so se tako seznanili z ovirami, s katerimi se srečujejo novi pristopniki in se do njih tudi sami opredelili s pomočjo spletne ankete, ki so jo izpolnili na svojih mobilnih telefonih. Na ta način smo precej lažje spremljali predstavitvi mladih kmetov, ki sta predstavila svojo zgodbo o začetkih kmetovanja. Prvi je bil Domen Virant s Kmetije Pr' Ropet, ki je leta 2015 prevzel opuščeno kmetijo. Sledil pa je Matevž Gartner s Turistične kmetije in sirarstva Gartner, ki je leta 2018 prevzel manjšo kmetijo. Čeprav iz različnih okolij in izhodišč, sta njuni zgodbi zelo podobni, predvsem pa so sorodne ovire, s katerimi se srečujeta kot mlada kmeta. Še posebej to velja za dostop do finančnih sredstev. Soroden pa jima je tudi zagnan pristop in nove ideje, s katerimi se lotevata kmetijstva.

Po odmoru nam je gost z Univerze uporabnih znanosti iz Južne Vestfalije, dr. Bernd Poelling, predstavil, na

kakšne načine do financ dostopajo novi pristopniki v Nemčiji. Ugotovili smo, da so nekatere (prostorske, finančne in druge) razmere v Nemčiji precej drugačne od slovenskih, vendar so ovire, s katerimi se soočajo mladi kmetje, precej podobne. Podobne so tudi nekatere rešitve, spet druge pa so bolj inovativne in so v Sloveniji prisotne le v manjši meri. To bi denimo veljalo za kampanje za množično financiranje in koncepte delničarstva. Marija Brodnik Lodewijk z Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano nam je v nadaljevanju predstavila trenutne razpoložljive (državne) pomoči za mlade kmete v Sloveniji ter postopke, ki jih je pri tem treba izpolniti.

V drugem delu se nam je pridružilo več predstavnikov podpornega okolja (foto: N. Bobovnik).

Nadaljevali smo s spoznavanjem združništva kot učinkovite oblike poslovnega organiziranja, ki ga je predstavil Peter Vrisk, predsednik Zdržne zveze Slovenije. Zdržništvo ima v Sloveniji bogato tradicijo in je tudi pomemben razvojni dejavnik slovenskega kmetijstva in podeželja. Kljub temu pa se zdi, da bi povezovanje lahko bilo še bolj intenzivno. Kot premalo izkoriščene se

kažejo tudi povezave med kmeti in Slovenskim regionalnim razvojnim skladom, ki bi kmetom lahko pomagal prebroditi finančno vrzel med odobritvijo nepovratnih spodbud in prejemom subvencije. Ta del nam je predstavil v. d. direktorja sklada, Velislav Žvipelj. V dopoldanskem delu smo tako najprej spoznali ovire, s katerimi se soočajo mladi pristopniki, nato pa dobili vpogled tudi v nekatere možne načine odpravljanja teh ovir. Kot zelo pomembno se kaže predvsem povezovanje deležnikov in boljše informiranje, na kar cilja tudi projekt NEWBIE, pri katerem sodeluje naš Oddelek za geografijo.

Popoldanski del je bil namenjen delavnici s študenti geografije, ki sta jo moderirala Sara Uhan in Nejc Bobovnik. Na začetku so študentje odgovarjali na tri vprašanja:

- kako mladi doživljajo prisotnost mladih in novih kmetov;
- za kaj bi oni kot mladi kmetje porabili finančna sredstva;
- kako si zamišljajo delovanje podpornega okolja, ki bi novim pristopnikom in mladim na podeželju nudilo finančne storitve?

Popoldanski del je bil namenjen delavnici s študenti geografije (foto: N. Bobovnik).

Odgovori študentov na vprašanja so bili zelo tehtni in so zajeli širok spekter različnih vsebin, kar bo zagotovo prišlo prav tudi sodelavcem pri projektu. V nadaljevanju so študentje preko igre vlog po skupinah predstavili tri zgodbe različnih kmetij. Čeprav so se kmetije med seboj razlikovale po proizvodni usmerjenosti (mešana, živinorejska in vinogradniška) in generacijski strukturi (mladi prevzemnik, mladi kmet, ki že dela na kmetiji, a je še ni prevzel in starejši kmet), je bila vsem skupna usmerjenost na lokalni trg in zavezanost k bolj ekološki pridelavi. Letošnji dogodek je na Oddelek za geografijo privabil več kot 70 udeležencev: študentov magistrskega študija geografije, študentov in profesorjev z Biotehniške fakultete, geografov iz prakse ter pomembnih deležnikov, ki sestavljajo podporno okolje novih pristopnikov v kmetijstvu. Za pomoč pri sodelovanju se zahvaljujemo vsem sodelujočim, še posebej pa študentom smeri Regionalno planiranje in urbano-ruralne študije (ponovno so potrdili, da je lokalna oskrba – z odličnimi sladicami – najboljša popotnica vsem dogodkom!).

Zbornik povzetkov je dostopen na spletni strani Oddelka za geografijo: http://geo.ff.uni-lj.si/publikacije/druge_publikacije. Če pa vas zanimajo tematike novih pristopnikov, ste lepo povabljeni, da se vključite v Mrežo NEWBIE (<http://www.newbie-academy.eu/membership-si/>), si ogledate nekaj osebnih zgodb ali se celo prijavite na natečaj za »Najbolj inovativnega novega pristopnika v letu 2019«.

Nejc Bobovnik

Poročila

Terenske vaje pri predmetu Družbena geografija 1

Dva tedna po začetku zimskega semestra, in torej neposredno po začetku njihovega študija, smo se oktobra 2019 z dvema avtobusoma študentov prvega letnika dodiplomskega študija odpravili na Dolenjsko. Zelo intenzivne priprave pred odhodom na teren so bile pogoj, da smo študentom

omogočili dejavno seznanjanje tako s poselitvenimi in socialno in kulturno geografskimi vsebinami o obiskanih območjih, kot z različnimi družbeno-geografskimi terenskimi metodami. Tokrat smo terenske vaje vodili dr. Jernej Zupančič, dr. Mojca Ilc Klun in dr. Marko Krevs.

Tukaj še izgleda, kot da gremo na običajno ekskurzijo (foto: M. Krevs).

V prvem delu so se študenti seznanili z nekaj temeljnimi družbeno-geografskimi značilnostmi območij izvajanja terenskega dela, s pokopališčem kot virom informacij v geografski raziskavi ter z geografsko zgodovino območja, ki ga je v obdobju pred drugo svetovno vojno poseljevalo nemško prebivalstvo (Muzej Kočevarjev v Občicah). Sredi dneva so s pomočjo mobilne aplikacije, vsak par na drugem vnaprej določenem območju, podajali predloge izboljšav v bivalnem okolju v Novem mestu. Popoldansko delo je potekalo po vaseh med Trebnjem in Velikim Gabrom ter med Trebnjem in Šentrupertom. Študenti so v parih s pomočjo mobilne spletne aplikacije anketirali lokalno prebivalstvo o njihovem življenjskem okolju, okoliščinah in zadovoljstvu z življenjem. Med čakanjem, da jih pobere avtobus, so pripravili analitičen družbeno-geografski oris naselij, kjer so izvajali anketiranje; med vožnjo proti Ljubljani so ta oris predstavili sošolcem. V nekaj dneh po izvedenem terenskem delu je vsak študent v e-učilnici poročal o osebnih izkušnjah in mnenjih glede terenskega dela.

Pokopališče kot vir geografskih informacij (foto: M. Krevs).

Ko poskušaš ujeti tip vasi skozi okno avtobusa med vožnjo (foto: P. Barbo)
Letos so bili študenti vključeni tudi v

raziskavo »Integracija mobilnih naprav v anketno raziskovanje v družboslovju: Razvoj celostnega metodološkega pristopa« (vodi jo dr. Vehovar na FDV), namenjeno preizkušanju vključevanja geoinformacijskih tehnologij v mobilno spletno anketiranje z orodjem 1ka. V ta namen je bila pripravljena posebna mobilna aplikacija, ki je na pametnih telefonih ves čas izvajanja terena delovala »v ozadju« in študentov ni motila pri izvajanju drugih nalog.

Podajanje predlogov za izboljšave bivalnega okolja v Novem mestu (foto: L. Štukelj).

Intenziven terenski dan je bil med študenti večinoma sprejet zelo pozitivno, kar na najbolj nazoren način pokaže nekaj izbranih mnenj, ki so jih v e-učilnico zapisali v največ treh dneh po opravljenem terenskem delu. Nekatera mnenja se berejo kot prava kriminalka, številna nakazujejo, da se v nekaj desetletjih nekatere značilnosti terenskega dela (na srečo) niso kaj dosti spremenile!

Anketiranje po vaseh vključuje reševanje številnih nepričakovanih nalog (foto: M. Facija).

Terensko delo je bilo prijetno in zelo poučno. Urnik je bil dober, saj smo za vsako nalogo imeli dovolj časa. Anketiranje je bilo zame nekaj novega. Prvič v življenju sem hodila po hišah in komunicirala z neznanci. Najprej mi je bilo všeč, kako smo se pripravljali na terenske vaje - to, da so si profesorji vzeli čas za pripravo predstavitev in potem tudi sami natančno predstavili potek terenskih vaj. Muzej Kočevarjev mi je bil zanimiv, potepanje po Novem mestu pa mi je bilo zelo vznemirljivo in nekaj povsem novega. Prav tako mi je bilo vznemirljivo in novo anketiranje po vaseh. Odlične terenske vaje.

...mi je bilo prav anketiranje najbolj zanimiv in zabaven del, čeprav sem bil ravno za to metodo dela najbolj nervozen. Rekel bi, da je k temu najbolj pripomoglo to, da so bili prebivalci vasic zelo prijazni, odprti in sproščeni (ponudili so nam vse vrste pijač, malo smo tudi poklepetali, eden od kmetov nam je ponudil, da bi šli kidat gnoj, od upokojenke smo slišali, kako je bilo v Ljubljani, ko je še ona hodila tja...

...zadovoljen sem z odzivom anketirancev, ki so bili pripravljene sodelovati in posebej mi je bilo všeč, da smo lahko bili samostojni ... in si stvari bolj zapomniš.

Anketiranje je bila zanimiva izkušnja, ki se je bom še dolgo spominjala. Imela sva za obdelati 3 vasi, zato sva bila kljub 2 urama časa v manjši stiski, saj se peš od ene do druge vasi vseeno porabi nekaj časa. Sva pa dobila ponudbo, da domov odneseva mlade mucke:)

Všeč mi je bilo, da so 1. terenske vaje zgodaj v šolskem letu, tako da se lahko bolje spoznamo med sabo v 1. letniku. Ko sva pozvonili pri prvi hiši, je proti nama začel korakati sosedov pes, ki je zgledal lačen, in zavedali sva se, da anketiranje res ne bo lahka naloga.

Anketiranje je bilo zelo zanimivo in poučno, saj je stik z ljudmi in samim okoljem popolnoma nekaj drugega kot branje iz učbenika.

Spremenil ne bi nič, saj je bil način dela s pomočjo aplikacije v parih zelo učinkovit.

Kar nekaj hiš ni odprlo vrat, smo pa dobili več stika z tamkajšnjimi domačimi živalmi, ki so nas prijetno sprejele. Na terenskim vježbama mi je bilo

zanimljivo jer sam dosta naučio. Korištenje aplikacija je bilo jednostavno i brzo. Anketiranje je išlo bez poteškoća, samo je par ljudi odbilo sudjelovanje u anketiranju (razlog: nedostatak vremena za ispuniti). Prekrasna mi je dolina rijeke Krke. Nadam se da će u budućnosti biti više terenskih vježbi

V Novem mestu je bila naloga zelo zabavna in razburljiva, saj smo lahko kot geografi opazovali pokrajino in dajali svoje konstruktivne kritike. Menim, da smo videli resničen obraz ljudi in tamkajšnje pokrajine. Izvedeli

smo, da je pot do najbližjega lokala pogojena z ženo in da se lahko zabave začne s sosedom na bližnji njivi.

Na vajah mi je bil všeč še posebej tisti del z anketiranjem. Nekatero starejšo gospe, ki smo jih anketirali so nam začele razlagat celotno življenjsko zgodbo in zraven povedale še kakšne poškodbe in operacije so imele.

...sem zaradi anketiranja spoznala svojo sorodnico, ki je drugače ne bi nikoli spoznala...

Ko sem pozvonil pri hiši naključnega prebivalca mi je prišel odpreti medtem ko se je tuširal. Sicer je bil oblečen,

ampak vseeno nenavadno. Ko sem hotel zapustiti vas Veliki Videm mi je po prijetnem pogovoru z prijaznim domačinom ta želel razkazati svoj čebelnjak. Ko sem stopil do roja čebel mi je ena priletela v uho in je nisem mogel dobiti ven. Pa nekaj časa opletanja z glavo me čebela je pičila v uhelj ter umrla. Ni me zelo bolelo, vendar je bilo lastniku rahlo neprijetno. Na splošno lahko rečem, da smo se potikali po lepih koncih Slovenije tako, da sem užival v sprehodu skozi vasi.

Marko Krevs

Utrinki

Himna generacije 1982/83

Ko pred leti smo na faks prišli,
marsikaj smo si obetali
od študija geografije.
Dan na dan so nam predavali
o kompleksnosti v pokrajini
in povezavi med vsemi faktorji.

Res bilo je mnogo prelepo,
da lahko bi trajalo,
izpiti prišli so.
V roke vzeli so nas selektorji,
da brizgala je kri in pokale kosti.

Dan na dan so nam predavali
o kompleksnosti v pokrajini
in povezavi med vsemi faktorji.

Drugo leto smo se spet našli,
še od boja vsi izmučeni,
Vrišer spil vse nam je moči.
Dvajset le takrat nas je bilo,
drugi znanosti dali so slovo,
s Setro smo odšli v Avstrijo.

Tudi tretje leto je prišlo,
v letniku samo
za kombi nas je b'lo.
Po Sloveniji smo blodili,
marsikaj smo tu našli
poleg mnogih oštarij.

Zdaj smo spet povečali moči,
v predavalnici nas devet sedi,
zaljubljenih v geografijo.
Od ljubezni te so le skrbi,
kaj do diplome se lahko zgodi,
a po njej nobene službe ni.

Človeški spomin je dokaj luknjasta zadeva, tako da ni nujno, da vse, česar sem se spomnil, popolnoma drži. Da bi bil zapis čim bolj korekten, sem se posvetoval še z Zoranom Pavškom in šlo naj bi nekako takole. Generacija 1982/83 je bila ena najbolj »sesutih« v zgodovini Oddelka za geografijo. Primarni selektorji, v prvi vrsti profesorja Vrišer in Radinja, ter - ne toliko za njima - Lovrenčak in (mladi) Klemenčič, so nam dali vetra. V prvem letniku leta 1982, mislim, da nas je bilo 67, v drugega pa se nas je prebilo dobrih dvajset. V besedilu himne se zato pojavi Setra. Šlo je za majhen srebrn avtobus, že takrat star kot Peca, ki je imel nekaj več kot dvajset sedežev, saj večjega tako ali tako nismo potrebovali. V tretjem letniku so nas zapustili kolegice in kolegi, ki so geografijo izbrali za smer B. Na »prvo žogo« se spomnim Aleša Gabriča, Erike Gregorke, Smiljane Planinc in Mete Hofer. Svoje je dodal še profesor Čuk in v tretjem letniku nas je bilo res zgolj osem, dobili pa smo še Maria iz Maribora, tako sem na terenske vaje kolegice in kolege peljal s svojim kombijem IMV. Za gasilsko fotografijo smo se postavili v Kostanjevici na Krasu maja 1985. Na njej smo: Nataša Črepinšek (na strehi) in od leve - Irena Hribar, Mario (žal se ne spomnim priimka), Andreja Brglez, Emil Šterbenk z Janjo Jankovič na rokah, Mauro Hrvat in Irena Rejec. Za objektivom je stal Zoran Pavšek.

Himno smo napisali za brucovanje 1986, ki smo ga organizirali v ljubljanskem Slonu. Sindikalno ceno v

dragem hotelu je »zdrla« Janja, saj je bil njen stric visoko na vodstveni lestvici tega podjetja. Glasbo nam je vrtel Dušan Uršič, ki je takrat delal na Radiu študent in smo se z njim zelo spoprijateljili. Za profesorje smo pripravili darila. Vem, da smo Čuku namenili zarjavelo žago (da mu glav ne bi bilo potrebno več sekati), Gamsu smo dali slušalke (ker ga je motilo naše ponočevanje na terenskih vajah), Petkovšku pa zelo mali zložljivi dežnik (ki ga je lahko spravil tudi v moško torbico, v primeru, da njegova napoved lepega vremena ne bi držala).

Študenti generacije 1982/83 (foto: arhiv E. Štrbenka)

Mogoče je tudi, da smo himno, za katero smo si melodijo sposodili od uspešnice Pegasto dekline Arsena Dedića, premierno zapeli na spoznavnem večeru, ki se je zgodil kakšen mesec prej istega leta na Ježici, saj vem, da sem tudi tam s sabo imel harmoniko. Na vsak način pa se spomnim, da smo 20. 9. 2019 to verzijo naše himne predstavili na Srečanju generacij ob 100-letnici Oddelka za geografijo.

Emil Šterbenk